

Szívárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2013/5

Máthé Tamás és Magdi

„Szívárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Összetartozásunk napja

Az igehirdetés vázlata

1 Kor 12, 1-11

1 Kor 12, 12-13,-27

– Mi az, ahol...

- egymástól függetlenül, de egymáshoz közel vannak a máj, comb...? – húsbolt,
- de ettől még ez nem test, mert már nincs élet a testben. A tagok némelyike szomszédos ugyan, de még ez sem élet automatikusan,
- mert hiányzik a belső keringés, összehangoló vezetés.

– „Egy lélek által...”

- Jézus kereszttel, merít a Lélekbe/kegel egy testté.
- A megszületett testet levegő veszi körül, de az élethez be is kell lélegeznie.
- Egy Lélekkel itattattunk meg,
- egy testté az egy Lélek formál bennünket,
- de nem külső erőszakkal, szögesdróttal.

– Krisztusban gazdag változatosság és mélységes egység van:

- alap – hogy az egy Lélek kapcsol össze bennünket,
- de ez egyúttal megvalósítandó **feladat is. (!)**
- A munkáját másoktól függetlenül végző keresztyén csökkenti a saját és az egész közösség hatékonyságát.
- Különbözünk egymástól
- és kiegészítjük egymás szolgálatát.

– Jézusra utaltan erősödhet egységünk:

- így épülhetnek a kövek is lelki házzá,
- a biológiai test szervei élő közösséggé.
- Kérjük, engedjük a Lélek közösséget munkáló hatalmát!

Püski Lajos

Amikor tiszteletes úr megkért arra, hogy beszéljünk néhány szót arról, hogy mit jelent nekünk a gyülekezet, akkor azt gondoltam, hogy mi sem egyszerűbb ennél, aztán ahogy telt az idő, rájöttem, hogy sok minden egyszerűbb a kérdésnél. Tehát elkezdtem gondolkodni, kicsit izgultam is, majd az egyik lányom azt mondta, hogy: – Apa, ne izguljál, ez csak egy szolgálat. Aztán ennek a jegyében kicsit próbáltam átgondolni, hogy mit is jelent nekünk a gyülekezet.

Az első, amire rájöttem az az, hogy a gyülekezeti alkalmakra nem csak azért jövőnk el, mert tanítás van rajta, igehirdetés van rajta, vagy a teaházon tea van, vagy a filmvetítésen film van, hanem valami többért. Mindezeket otthon is, egyedül is megtehetjük, de valami mégis hiányzik belőle, valamiért mégis itt vagyunk.

A gyülekezet szóban benne van az, hogy összegyűlnek az emberek. Én nagyon hálás vagyok az Istennek azért, hogy az ember nem olyan, mint egy gép. Tehát nem olyanok vagyunk, hogy egy meg egy egyenlő kettővel, hanem az emberekben valami más van, valami plusz van: lélek van, érzelem van.

Egy parkolóban leállított száz autó, száz nap múlva is csak száz autó lesz. Ha száz ember együtt van egy helyen, mondjuk a templomban – vagy lehet ez egy focimeccs is, vagy lehet akár a kocsma is –, akkor ott történni fog valami, mert emberek vagyunk. Azért, mert érzelmeink vannak; azért, mert tudunk haragudni, tudunk szeretni, tudunk megbántódni, tudunk átölelni, tudjuk a másiknak a terhét hordozni, és ezek többé tesznek bennünket.

Nekem eszembe szokott jutni – és ez engem mindig meghat –, hogy a Biblia

Összetartozásunk napja

szerint Isten az embert a maga képére teremtette. Szerintem ez egy hatalmas ajándék.

Mit jelent nekem, nekünk a gyülekezet? Azt, hogy olyan emberek közösségében lehetünk, akik azért gyűlnek össze, hogy az Istent magasztalják, hogy az Istent szeressék, egymást szeressék, egymást támogatassák. És ez egy nagyszerű dolog. Szokták nekem mondani (kicsit úgy hallan, hogy mások meg ne hallják): Tudod, én is hiszek az Istenben, csak én nem járok a templomba.

Én erre azt szoktam válaszolni, hogy: Te, ez olyan furcsa! Mintha azt mondanád nekem, hogy én is focista vagyok, de én egyedül szoktam focizni. De hát akkor hol vannak a csapattársak, hol van a bíró, hol van a partjelző, hol vannak a szurkolók? Szegényes az egész, ugye?

Hadd legyenek egy kicsit személyesebb, hogy nekem igazából mit jelent a gyülekezet.

Nekem nagy ajándék az, hogy a gyülekezetben lehetnek a testvéreim, az édesapám, a keresztszüleim. Nagyon jó volt látni a gyülekezetben egykori gimnáziumi tanárait, főiskolai tanárait, főmérnökömet, sporttársakat, gyerekkori barátomat és annyi mindenki mást. Az is nagyon jó érzés, hogy akiket egyébként nem ismertem, mert eddig semmiféle kapcsolatunk nem volt velük, most már van valamilyen kötődésem.

A másik nagy ajándék az – és ez is egy kicsit személyes dolog – most már egyre többet vagyok fél 9-es istentisztelet előtt az ajtóban, és mindenki, aki jön, megpróbálom megajándékozni egy köszönéssel vagy pedig egy mosollyal, és az az érdekes az egészben, hogy – most röstelkedek is

egy kicsit miatta – én mindenkinek csak egyet tudok adni a mosolyból vagy egy köszönésből, de mire megérkezik mindenki, addigra én kaptam vagy százat.

Röviden összefoglalva: számomra a gyülekezet az egy ajándék az Istentől, amit szeretnék elfogadni.

Máthé Tamás

Máthé Veronika

Dr. Máthé György és Dienes Ágnes

Püski Zsuzsi és Mózes Márk

Összetartozásunk napja

Gyerekkoromban a szüleim vittek el a templomba, abban a faluban, ahol a testvéreimmel együtt felnőttem. Ott azonban igazi gyülekezeti, közösségi élményt nem kaptam. Azért sem, mert nem volt rajtunk kívül gyermek vagy fiatal.

Az első közösségi élményem 27 évvel ezelőtt volt. Megtérésem után az egyik barátnőm a Nagyerdei Gyülekezetben volt gyakorlaton, és mindenféle alkalmon részt kellett vennie. Így járt egyszer egy ifjúsági bibliaórán is. Nagyon jól érezte magát, és engem is elhívott. Itt, az orgona alatt tartottuk egy kis teremben – akkor még zárható volt, nem volt az Átrium hozzáépítve. Ekkortól én is részt vettem a bibliaórákon, a nyári táborokon, s karácsonyi műsort is csináltunk. Szép lassan én is az ifjúsági kör és a gyülekezet tagja lettem. A gyülekezethez való tartozást erősítette az is, hogy az ifjúsági bibliaórán ismertem meg jövődöbéli férjemet, Tamást, akivel rá két évre itt kötöttünk házasságot.

Mit jelent nekem a gyülekezet?

1. *Közösséget*, ahová a családom minden tagja eljőhet. Mindannyiunkat szeretettel fogadnak, elfogadtak és befogadtak. Közösség, ahol egy nyelvet beszélünk, tudják a gondolatainkat, tudják, hogy mit miért teszünk és hogyan élünk. Közösség, ahol a szeretet parancsát gyakorolhatom: „Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szeretlek benneteket.” Közösség, akikkel együtt imádkozhatunk, együtt dicsérhetjük az Urat és magasztalhatjuk Istent.

2. *Kontrollt* jelent, amit nem negatív, hanem pozitív dologként értékelek az életemben. Egy olyan kontroll, amely folyamatosan ott van velem. Tudom, hogy számot kell adni az Isten előtt minden dolgomról, de nemcsak az Isten előtt,

hanem a gyülekezet tagjai előtt is. Nem konkrétan, de gondolatban mindenképpen. Ahogy élek, ahogy viselkedem, a világ is aszerint ítél meg, nemcsak engem, hanem a gyülekezetet is, a hívő testvéreimet is.

3. *Példa*. A gyülekezet tagjain keresztül a fiatalok és idősök példák számomra. Mindenkire, akire ránézek, valamiben példát mutat nekem: van, aki a türelemben, van, aki a segítőkészségben, van, aki a hitével, van, aki a humorával. Tehát mindenkitől tudok tanulni valamit, ami segíti az én hitbeli fejlődésemet és növekedésemet.

4. *Segítség a gyerekevelésben*. Bár igaz, hogy ebben kicsit a vége felé tartunk, de az a gyermekeinknek nagyon fontos, különösen a még kamasz fiúknak, hogy sok jó példát láthattak és láthatnak a gyülekezetben.

5. *Egy szolgálati lehetőség*, amely megtanított engem arra, hogy az Isten nem önző emberként tett le engem ide a földre, hanem egy közösség tagjaként. Észre kell vennem a mások baját, a mások nehézségeit, mások szomorúságát, akik ugyanígy észreveszik az én gondomat, bajomat, és a nehéz helyzetekben én is számos segítséget kapok a gyülekezetben.

6. Rengeteg *ajándékot* kapunk és kapok személyesen a gyülekezettől. Keresztszülők lehettünk, és voltam már esküvői tanú is. A szűkebb és a tágabb családom tagjaival találkozhatom itt. Számos lelki baráttra találtam. Találkozhatom a mostani és az egykori hittanosaimmal és azok családtagjaival. A betegségek idején szintén nagyon sok segítséget kaptunk. Ajándék maga a gyülekezet is, mert szeretném, ha életemben Krisztus lenne az első, és ennek a Krisztus-követésnek a gyülekezet kontrollja, segítsége és példája.

Máthéné Cseke Magdolna

Összetartozásunk napja

Máthé Veronika vagyok, 18 éves, a Nátánél ifi tagja. 18 éve tartozom a gyülekezethez. Első élményeim között van, amikor néhány évesen gyerekórán játsunk, énekelünk, vagy éppen műsort adunk elő. A gyerekórákat már akkor is Ildikó tartotta, és máig emlékszem, hogy a kedvenc énekem a „Szoros kapu keskeny út” volt, amit mindig buzgón mutogattam el. Ezekre az alkalmakra mindig a nővéreimmel mentem, akik vigyáztak rám, amikor még ülni is alig tudtam. Majd néhány évvel később már én vigyáztam az öcsémre. A gyerekórákra ma is szívesen megyek vissza, de már nem mint résztvevő, hanem mint segítő.

Mit is jelent számomra a gyülekezet? Ha erre gondolok, három dolog jut eszembe: elsőként a vasárnapi istentiszteletek. Mi a fél 9-es istentiszteletre szoktunk járni, rendszerint az egész család. Előfordul, hogy valaki nem tud jönni, de már nekünk, gyermekeknek is természetessé vált, hogy vasárnap is korábban kelünk, hogy időben ideérjünk.

Van egy osztálytársam, aki mindig ledöbben, hogy hogyan tudok vasárnaponként korán felkelni azért, hogy eljöjjek ide. Ugyanis ő ilyenkor általában délig alszik a szombat esti bulik után. El sem tudja képzelni, hogy milyen lehet valahova tartozni, és hogy ez nekem nem teher. A vasárnap délelőtti alkalmak során mindig feltöltődöm hittel, ami az egész hétre erőt ad. Fél 9-től fél 10-ig nemcsak a padban ülök, hanem tényleg figyelek az Igére és a tanításra is. Utána jó találkozni az unokatestvéreimmel, a többi rokonommal és a sok gyülekezeti taggal is.

A második, ami eszembe jut a gyülekezetről, az a tábor. Az első táborom akkor

Testvéri beszélgetés a szünetben

volt, amikor egy éves voltam, bár arra nem emlékszem. Minden évben várom, hogy eljőjjön július második hete. Sok szép élményem van a táborokról, és nem is tudnék választani közülük. Ezekben az élményekben a közös az, hogy az összes élmény egyszerre kapcsolódik a gyülekezethez és a családhoz is. A táborokban a legjobban az esti énekléseket szeretem a templomban, mert számomra az a legmeghittebb. Az érzés, amikor tudom, hogy most semmivel nem kell foglalkoznom (sem tanulással, sem munkával), az felfoghatatlan. Teljesen át tudom adni magam Istennek, és csak Rá figyelek.

Sajnos ez nem adatik meg nekünk a mai rohanó világban, hogy minden vasárnap teljesen kikapcsoljunk. Részben ezért is van szükség erre az egy hétre. Másrészt pedig azért, hogy jobban megismerjük a gyülekezet többi tagját is.

A harmadik, ami eszembe jut a gyülekezetről, az az ifi. A Nátánél ifinek negyedik éve vagyok tagja, s igyekszem mindig elmenni, de sajnos ez nem mindig sikerül, mert néha valami közbejön. Így nagyként úgy érzem, hogy nekem is kell tennem valamit a gyülekezetért, ne csak fogyasztó legyek, hanem szolgáló is. Ezért is jó része lenni egy ifinek, mert mindig lehet

Összetartozásunk napja

segíteni: például valakit lelkileg erősíteni. De már többször vállaltunk el szereplést, karácsonyi előkészületekben segítünk, vagy megszerveztük a szilvesztert. Ezek a kis szolgálatok nagyon fontosak, mert nemcsak mi épülünk belőle, hanem a gyülekezet is.

A másik dolog, amiért szeretek ifire járni, az az, hogy kedvesen fogadnak. Mindig megkérdezik, mi újság velem. És látom rajtuk, hogy ezt nemcsak illendőségből kérdezik, hanem azért, mert tényleg érdek-

li őket. Jó érezni, hogy fontos vagyok számukra, mint ahogyan ők is fontosak nekem.

Végül szeretnék egy kislányról beszélni, aki a mi gyülekezetünkbe jár. Az ő családja a fél 11-es istentiszteletre jár. Minden vasárnap reggel tárt karokkal vár minket, és miattunk eljön a korábbira is, és ott marad a másodikra is, csak azért, hogy lásson minket. Ezért is nagyon fontos az összetartozásunk napja, hogy megismerhessünk mindenkit a másik istentiszteletről is.

Valóságos összetartozás

Április utolsó vasárnapi istentisztelete évek óta ünnepélyesebben zajlik, mint a többi alkalom, mert ilyenkor a fél kilencre és a fél tizenegyre járók közös rendezvényen vehetnek részt. Most is ünnepeltünk, azt, hogy összetartozunk, azt, hogy egy család tagjai vagyunk, azt, hogy Isten gyermekei lehetünk.

Harmonikusan megkomponált délelőtti tölthettünk együtt: vetített képek a gyülekezet életéről, imádságok, énekek, személyes bizonyosságok, kórus, prédikáció és szeretetvendégség követték egymást. A Máthé család három generációja (negyedik is van, de az ő szolgálatukra még néhány évet várnunk kell), osztotta meg velünk imádságát, életútját, személyes üzenetét. Megható látni, hogy Isten hogyan munkálkodik generációkon keresztül, és hogyan áldja meg az utódokat és az ő gyermekeiket. Máthé Tamás és felesége, Magdi összefoglalták, hogy mit jelent számukra a gyülekezet és az ide tartozás. Arra biztattak bennünket, hogy mi is

tartsunk egy kis számvetést magunkban ugyanerről. Ezt ki-ki megteheti, ahogyan én is elkezdtem ezen gondolkodni. Nézegettem az arcokat a templomban, és feltettem magamban a kérdést: tényleg összetartozunk? Ez a felemelő kifejezés mennyire szól csak erről az alkalomról, és mennyire a hétköznapiokról? Huszonöt éve járok családommal együtt ebbe a gyülekezetbe, sok ismerősöm van, barátaim is, de sok embert nem ismerek, soknak a nevét se tudom, olyan is előfordul, hogy ráköszönök valakire, de nem válaszol. Összetartozunk? Mennyire valóságos vagy mennyire formális ez az összetartozás? Ezen töprengve az fogalmazódott meg bennem, hogy számomra még akkor is valóságos és esszenciális az összetartozás, ha nem ismerek mindenkit, vagy sokak nevét nem tudom. Miért? Azért mert Krisztushoz tartozom, és mindenki, aki ugyanezt vallja, az a rokonom, a testvérem. Felemelő és erőt adó az a gondolat, hogy a templomunkba járó sok ember

ugyanazt gondolja az élet legfontosabb kérdéseiről, mint én. Egy hullámhosszon vagyunk, azonosak az értékeink, egy az utunk, egy a célunk. Közösségünk elsősorban spirituális, és csak másodsorban emberi, baráti vagy érzelmi. Természetesen ez utóbbi is fontos és szükséges, és kell is erősíteniük úgy, hogy kisebb csoportokba is járunk, hogy valóban megismerhessük egymást, a lényeg azonban mégis az, hogy azért tartozunk össze, mert Krisztushoz tartozunk. És ez még akkor is érvényes, ha nem tudjuk egymás nevét. Az ilyen közös alkalmak, mint az Összetartozásunk napja, abban is segíthet, hogy emberileg is közelebb lépjünk egymáshoz.

Dr. Kálmánchey Márta

**„HA AZ ÚR NEM ÉPÍTI A
HÁZAT,
HIÁBA FÁRADOZNAK AZ
ÉPÍTŐK”**

(Zsolt 127,1)

Isten kegyelméből
a „Nagyerdei Egyházközségért”
alapítvány
az adózók 1 %-os felajánlásából
több, mint egymillió forinttal fogja
támogatni a 2013. évi többgenerációs
táborunkat.

1% + 1%

- ♦ Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066**.
- ♦ A másik 1% átutalásához *„Nagyerdei Egyházközségért” Alapítvány* adószáma: **18545269-1-09**.

Kettős könyvbemutató volt a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen a tanárok, hallgatók érdeklődők számára április 23-án.

Püski Lajos: *Érdeklődéstől elköteleződésig – misszió és gyülekezetépítés: koncepciónk és gyakorlatunk* – című művét Dr. Gaál Sándor a Missziológiai tanszék tanára mutatta be.

A Szivárvány áprilisi számában Dr. Fazakas Gergely ismertette Püski Lajos gyülekezetünkről szóló könyvét, mely templomunknál is megvásárolható.

Szarka Miklós: *Házasságra felkészítő beszélgetések* című kötetét, mely útmutató lelkipásztoroknak és segítőknek, Dr. Fekete Károly rektor ismertette. A Kálvin Kiadó igazgatója, Galsi Árpád vezette a bemutatót és ajánlotta a Kiadó köteteit megvásárlásra.

Anyák napi gyermekműsor

„.... mint élő kövek épüljetekek fel lelki házzá...” (1Péter 2,5)

Hírek

♦ **Pünkösöd vasárnap** fél 9-kor és fél 11-kor **úrvacsorás istentiszteletek** lesznek, 5 órától zenés áhítat.

♦ **Pünkösöd hétfőn** *csak* fél 11-kor lesz istentisztelet.

♦ **Június 2-án** vasárnap 3-kor: **hittanosok évvárója**.

♦ **Június 2-án** vasárnap 5-kor: **Kórus évváráro hangversenye**.

♦ **Pályázati programok:**

– **Május 27-31:** A munkaerőpiacra visszatérést, a családi élet és a munka összehangolását támogató tréning.

– **Június 19-22:** A házasság kritikus pontjainak kezelése, tréning – kizárólag házaspároknak. Részletek honlapunkon és szórólapokon.

♦ **Gyülekezeti nagytábor:** július 8-14, Sátoraljaújhely. Részletek a februári számban és honlapunkon.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órákor)

Máj. 19. Tabajdi Ádám orgonál

Máj. 26. Duffek Mihály és Dúzs Gabriella fagottozik

Jún. 2. A Nagyerdei Kamarakórus zárókoncertje, vezényel: Nagy Csaba Zoltán

Jún. 9. Karasszon Dénes gordonkázik, Birtalan Zsolt zongorázik

Jún. 16. Kovács Szilárd orgonál

Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Tel.: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor
Nyomda: Litográfia Készült: 1300 példányban
21. évfolyam 5. szám

www.refnagyerdo.hu

*Aldott pünkösdi ünnepet kívánunk
minden kedves olvasónknak!*

a Szerkesztőség

NYOMTATVÁNY

DEBRECEN

